

השר בנט מגיע לבקר בנימין

8 קורה מה

ההיפך הגמור של עצמי

6 ברשת

מנחם ושרה פריד

4 המייסדים מדור

הרב יהונתן ארנברג
ר"מ ביישוב "תורה בציון" באפרת

על הפרשה - יתרו

הנח שבשתיקה

לא היה בריה בעולם". האם התורה הורסת? מחריבה?
גם ביחס לאדם מצאנו את שבח השתיקה בדברי רבי עקיבא: "סייג לחכמה שתיקה". וגם כאן יש לשאול: האם השתיקה היא הדבר הנכון לאדם שמעלתו היא השכל והדיבור? אכן, יש לחלק בין שתיקה לשתיקה. יש שתיקה שעניינה שיתוק ומניעה. אך יש שתיקה של הקשבה. היכולת לשמוע דבר באופן עמוק ואמיתי דורשת שמיעה שיש עמה שתיקה. שמיעה שתבוא רק מעמדה של תגובה, תהיה תמיד ביקורתית וחיצונית. היסוד של תלמידי החכמים הינו שתיקה, שהיא הסייג לחכמה האמתית שיכול האדם

על מתן תורה נמצא עם ישראל בתחתית ההר, אבל לא רק הוא שותף למראה הגדול. "א"ר אבהו בשם ר' יוחנן: כשנתן הקדוש ברוך הוא את התורה צפור לא צווח, עוף לא פרח, שור לא געה, אופנים לא עפו, שרפים לא אמרו 'קדוש קדוש', הים לא נדדעזע, הבריות לא דברו, אלא העולם שותק ומחריש ויצא הקול 'אנכי ה' אלקיך'.
העולם שותק. האם זה עניין התורה בעולם? לשחק ולעצור הכל? ואף נכתב באופן חריף יותר בהמשך המדרש: "מה עשה הקדוש ברוך הוא? הדמים כל העולם והשתיקה העליונים והתחתונים והיה העולם תוהו ובוהו כאלו

חמישים שנה אחרי מלחמת ששת הימים ושיבת עם ישראל אל חבלי אבות, אפשר להביט אחורה בסיפוק רב אבל אנחנו חייבים להתחיל לחשוב קדימה ולפעול אחרת. כדי להגיע לתושב הישראלי המיליון ביהודה שומרון ובקעת הירדן צריך לעבור לבניה רוויה ולפתוח את השערים לכל עם ישראל. השבת טור מיוחד של חננאל דורני יו"ר מועצת יש"ע

המשך בעמוד הבא >

ירושלים		חברון		חברון	
כניסה	יציאה	כניסה	יציאה	כניסה	יציאה
16:35	17:53	16:50	17:51	16:50	17:51
16:54	17:55	16:52	17:53	16:52	17:53
16:44	17:53	16:47	17:56	16:47	17:56

יחידת עמדה

וגם:

- סיורים • ציורים ובית הארחה
- מאהל אירועים

טיול השבוע

יהודים וקראים ברמלה הבירה ובירושלים

בהדרכת אריה רוטנברג
יום שלישי, כ"א בשבט (6/2)

סיור בעיר רמלה בעקבות קהילת הקראים, הקהילה היהודית בעיר בתקופה הערבית ותולדות העיר בתקופה הערבית הקדומה. בהמשך היום נסייר בירושלים של התקופה הביזנטית ונסיים בהר הזיתים בעקבות עולי רגל יהודים.

50

בית ספר שדה

כפר עציון

לפרטים: בית ספר שדה כפר עציון | 02-9935133 | www.k-etzion.co.il

לאחר יובל שנים אפשר גם להביט קדימה מתוך עוצמה ובגרות. לא מדובר כבר בהתיישובות קטנה ופגיעה שצריכה שערי כניסה עם בידוק פולשני. ועדות הקליטה היו בעבר בעלי תפקיד חשוב בעיצוב עתיד ההתיישובות אולם כעת במרבית הישובים הן לא נדרשות. יש לצמצם את הסינון למינימום ולפתוח את השערים לעם ישראל כולו. אנו למודי ניסיון שהתיישובות מבוססת וגדולה היא עוגן אסטרטגי לאזור. ועדות סינון מקשות על הצמיחה, וביטולן יסייע למימוש החזון והאידיאל בצורה הטובה ביותר.

כראש רשות בעצמי, אני מוציא מכאן קריאה ליישובים ולרשויות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן: קדמו תכניות של בנייה לגובה גם אם מערימים עלינו קשיים, וצמצמו את פעילות ועדות הקליטה. תושבים חדשים רבים ישמחו להצטרף אלינו. אל לנו לשים רגל לעצמנו ולתושבינו העתידיים.

הדורות הראשונים חלמו ומימשו. היום, עם קרוב לחצי מיליון תושבים אסור לפחד מחזון נרחב ושאפתני. אנו מכלכלים את צעדנו לקראת התושב המיליון באחד מהיישובים היפיפים שלנו שיקבע את ביתו בקומה ה-14.

* פורסם לראשונה בעיתון 'מקור ראשון', י' בשבט תשע"ח.

הצמיחה היו הנמוכים ביותר. לפני עשור ב 2007 היה קצב גידול האוכלוסייה באזור 5.1 אחוזים, קצב גידול האוכלוסייה השנתי ביהודה ושומרון יורד באופן קבוע מאז 2008, שבה החלה ההקפאה, וכאמור עומד היום על 3.4 אחוזים. גם היום, לאחר שממשלת ישראל חידשה חלקית את השיווק וקידום התוכניות רוב יחידות הדיור שאמורות להיבנות נתקלות בקשיים רבים ולא יוצאות לפועל. מחסור בכח אדם ברשויות התכנון יוצר צווארי בקבוק בהכנת המכרזים לשיווק ומקשים על הוצאות התכניות לפועל. אנו פועלים בעניין זה.

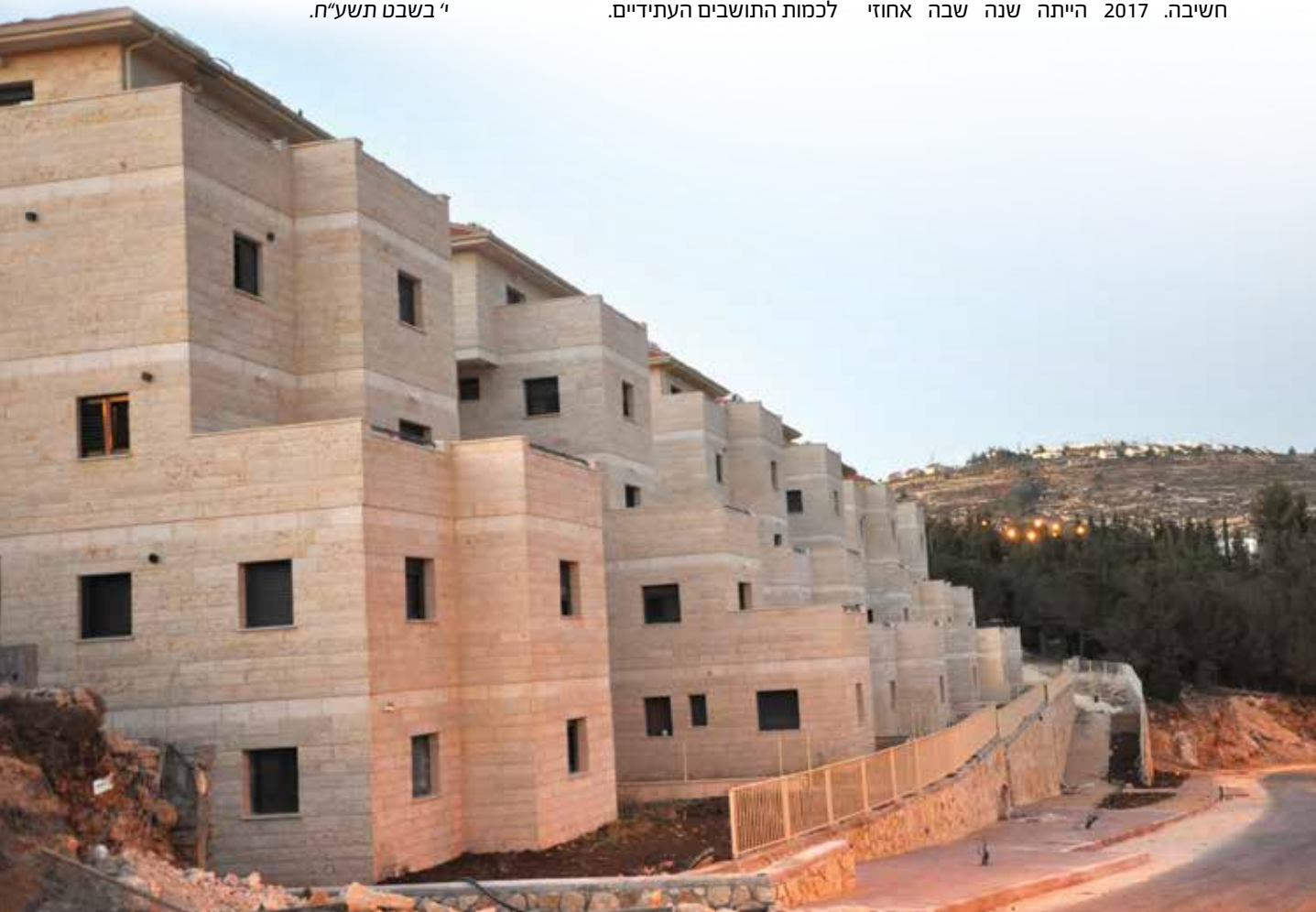
במבט קדימה יש לשנות את דפוסי החשיבה והפעולה בהתיישובות בשני תחומים עיקריים. בניה לגובה וביטול וועדות הקליטה.

עתודות הקרקע הזמינות אינן גדולות ולכן צו השעה הוא בנייה לגובה, ובשפה התכנונית "בנייה רוויה". עד היום הורגלו ביישובים כפריים של בית על חצי דונם אך המטרה מעכשיו צריכה להיות בניית כמה שיותר יחידות דיור על אותה קרקע. בנייה רוויה לגובה או מדורגת בהתאם לתוואי הקרקע תשנה את המאזן באזור ותחייב גם גישה אחרת בפיתוח התשתיות כך שיתאימו לכמות התושבים העתידיים.

נתוני האוכלוסייה הישראלית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן פורסמו בשבוע שעבר. חמישים שנה אחרי מלחמת ששת הימים ושיבת עם ישראל אל חבלי אבות, אפשר להביט אחורה בסיפוק רב אבל אנחנו חייבים להתחיל לחשוב קדימה ולפעול אחרת.

ההתיישובות הישראליות באזור מונה כיום 435,708 תושבים אשר מתגוררים בכ-150 יישובים. בשנת 2017 שיעור גידול האוכלוסייה עמד על 3.4 אחוזים שזה ירידה של חצי אחוז משנת 2016 (3.9%). קצב הגידול הממוצע בעשור האחרון עומד 4.5 אחוזים בשנה למעלה מפי שניים מהגידול הממוצע במדינת ישראל (2.0%). למרות הכל אנו עדיין מחזיקים בתואר הלא רשמי "האזור בעל הצמיחה הגבוהה ביותר בארץ".

זהו הישג גדול להתיישובות, שבמשך שנים עסקה בבניה והתפתחות קהילתית. צעד אחר צעד, עוד בית ועוד שכונה, בצעדים גדולים וקטנים קדימה ולעיתים גם אחורה, כנגד כל הסיכויים, הצבנו את ההתיישובות כעובדה מוגמרת. חזון השמאל לשתי מדינות נשחק וכל בר דעת מבין שהוא איננו ישים. למרות זאת אל לנו לנוח על זרי הדפנה. נורות אדומות קטנות מחייבות אותנו לשינוי חשיבה. 2017 הייתה שנה שבה אחוזי

קבלה עמוקה של הכרת התורה כיסוד חיינו ולא כעוד חכמה חיצונית, אזי נוכל לתקן איתה את העולם שיחזור ויחשוף את השמים שבתוכו - את ערכו הרוחני, שהוא יסודו האמיתי. גם בשיח הבין אישי ובשיח הציבורי צריך לפתח הקשבה שבאה מתוך שתיקה, מתוך שמיעה אמיתית שלא מלבישה מיד את האני על האחר. ומכל שכן בשמיעה לתורה, בלימודה ובהקשבה למעבירי התורה, גדולי ישראל לדורותיהם. לצד הצורך בבקורת ובחינה יש לבסס ביסוד את העמידה אל מול דברי התורה כתורת ה', שבתמימותה היא משיבת נפש.

ואמר להם: אם ישראל מקבלים התורה - אתם מתקיימין, ואם לאו - אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו". שתיקת העולם, שקיטת הארץ, אין בה כדי להעלים או להחריב - אלא כדי לרומם ולהעצים את הכל מהיסוד. חיבור שמים וארץ של מתן התורה הינו ביטוי עמוק הנוגע לבריאת שמים וארץ. מהיסוד של התוהו ובוהו תתגלה בריאה חדשה שמוזרת מאור תורת בורא שמים וארץ. "השמים שמים לה" והארץ נתן לבני אדם" - לעשות אותה שמים. שלושה מילים שמוסיף השרף מקוצק - והן עולם ומלואו. תורת ה', אם תופיע בתוכנו מתוך הקשבה אמיתית, מתוך

לקבל מזולתו. כך ביסוד קבלת התורה - "נעשה ונשמע". מסביר השפת אמת שלא ההסכמה הגמורה לעשות את דבר ה' הייתה כאן עיקר העניין, אלא הנכונות לשמוע מתוך העשייה. ובחזרה אלינו, מובא במסכת שבת: "אמר חזקיה: מאי דכתיב 'משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה', אם יראה למה שקטה, ואם שקטה למה יראה? אלא: בתחילה - יראה, ולבסוף - שקטה. ולמה יראה - כדריש לקיש, דאמר ריש לקיש: מאי דכתיב 'יהי ערב ויהי בקר יום הששי', ה"א יתירה למה לי? - מלמד שהתנה הקדוש ברוך הוא עם מעשה בראשית,

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: **מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!**

בית צמוד קרקע חד משפחתי

**שלב א'
הסתיים
שלב ב'
נפתח**

**עשרות זוגות צעירים
כבר רכשו**

כרמי שילה

- בית חד משפחתי על כחצי דונם
- צמודי קרקע חד משפחתיים
- אחרונים ביהודה ושומרון
- קהילה חמה עם כל השירותים הדרושים
- יישוב דתי לאומי בצמיחה

החל מ - 12/17 | סלל אגרת מבני ציבור

1,153,000 ₪

הראל: 052-5665993

50 ד"ר 15 ד"ר 30 ד"ר 55 ד"ר
ישיבת שילה
מרכז מידע אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

מבט ממעוף הציפור על שכונת הקראוונים הראשונה, תשמ"ד

תמונות באדיבות מנחם ושרה פריד

// מראיין: נדב פרנקל

נווה דניאל הוא יישוב קהילתי בצפון של גוש עציון. ראשיתו של היישוב בשטח של 128 דונם, שנרכשו בשנות ה-30 של המאה ה-20 על ידי סוחר קרקעות ירושלמי בשם יצחק כהן. יצחק ייעד את האדמות לשם פיתוח משק חקלאי, אך בנו, שחזר מלימודי חקלאות בצרפת, העדיף לא לעלות להר. המקום ננטש, ונקרא על ידי מתיישבי גוש עציון הראשונים בשם 'משק כהן'. בשנת 1982 עלו המתיישבים הראשונים להר להקים יישוב, שראשיתו בשטח שהיה בידי הקק"ל והורחב ככל שהיישוב גדל. כיום גרות ביישוב כמעט 600 משפחות - מעל 2,000 תושבים.

ההתחלה

שרה גדלה בבית ציוני וממלכתי מאוד. הוריה, ילידי גרמניה, עלו לארץ לפני מלחמת העולם השנייה. שרה למדה בבית הספר התיכון לבנות חורב בירושלים, ולאחר מכן התגייסה לשירות צבאי בנח"ל, לגרעין שיועד למעלה גלבוע. בהמשך למדה חינוך מיוחד ועבודה סוציאלית, השלימה לימודי "טוענות בית דין" ולפני כשלוש שנים פרשה מערייית ירושלים לאחר שירות של ארבעים שנה.

מנחם גדל בירושלים, למד בישיבה התיכונית חורב, ולאחר שנתיים של לימודים בישיבת מרכז הרב התגייס לנח"ל ושירת בגרעין התורני של בני עקיבא בכפר עציון. במהלך השירות נחשף מנחם לרכס הגבוה - 'ראס שרייפה' - או רכס 'נבי דניאל'. מנחם התאהב במקום והחלומות החלו לנבט כבר אז, מנחם ושרה נישאו ובמשך ארבע שנים התגוררו בשכונת סנהדריה בירושלים, כאשר השאיפה הייתה כל הזמן לחזור לגוש עציון.

מדוע דווקא הגוש?

שרה: "מעבר לעובדה המרכזית שהורי התגוררו באותה העת באלון שבות, היה פה סיפור משפחתי נוסף. אבי שירת במלחמת העצמאות בפלוגה הדתית (פלוגה ד') של הפלמ"ח, הגן על

למחרת - ביום ההקמה כ"ז בתמוז תשמ"ב, עולות כעשר משפחות חברים אל האתר הזמני הנמצא למרגלות הגבעה, בסמוך לכביש ירושלים - גוש עציון. מנחם מספר כי "אלו הם ימי חופשת הקיץ והתארגנו בהתאם ל"מחנה קיץ": אוהלים ביתיים, צידניות, ציוד פיקניק. ביום שהינו שם, אך בלילה נשאר רק גרעין קטן של חברים לשם שמירה על המאהל והציוד, והנשים והילדים חזרו לבתיהם שבירושלים. אווירה של הפנינג וחופש". שרה מספרת בתור בדיחה, שכאשר הם חוזרים לביתם שבירושלים היא "מכניסה" את הילדים יחד עם הבגדים לתוך מכונת הכביסה, כדי להיפטר מהלכלוך שהביאו מן ההר החשוף. בינתיים ובמקביל משרד השיכון מתחיל לפרוץ דרך ולהכשיר את השטח.

לא היו חששות? ציפיות לקשיים? בכל זאת - ברוב יישובי הגוש המתיישבים עלו כאשר הקרקע כבר הוכשרה והמבנים כבר הניחו. כאן אין כלום חוץ מ"הר טרשים קיח".

מנחם: "לי היה חלום, וכאשר מגשימים חלומות משלמים מחירים. בכל אופן, במהלך הקיץ הקשיים עדיין לא צאו. ההרגשה הייתה הרגשה של מחנה קיץ. בחורים רווקים הצטרפו אל הגרעין והייתה תחושת אופוריה. בשבתות הראשונות נשארו שתיים-שלוש משפחות לשמור על המקום".

באחת השבתות שוהים הזוג פריד ושני ילדיהם, אסף ויצחק במחנה. בצאת השבת חוזרת המשפחה לירושלים, ומנחם נשאר לשמור במקום. ביום ראשון בבוקר אמור להגיע מחליף למנחם, אך הוא בושש לבוא. קו טלפון לא קיים במקום, ומנחם מבקש ממוקד המועצה ליצור קשר עם שרה כדי שתטלפן למחליף. לאחר המוקד יוצר קשר עם בית משפחת פריד עונה לו השכן. מנחם נבהל אך השכן מעדכן ששרה ואשתו, שכנתה, נסעו לבית חולים, ו"מזל טוב" להולדת בתך. "רק אחר הצהריים הגעתי לבית החולים לבקר את שרה ואת התינוקת החדשה, אך בניגוד לציפיות לא קראנו לה 'דניאלה' אלא בחרנו בשם אוריה".

עשרה ימים לאחר לידת אוריה חוזרת שרה

הגוש בראשית המלחמה, ואף היה אמור לצאת עם שיירת הל"ה מהרטוב לגוש עציון. בסופו של דבר, "נתן" אבי את התפקיד לחברו, החובש דוד צוובנר, אשר טען שעליו לצאת למשימה כי חברו יוסף ואשתו חזרו זה לא מכבר ממשימה בת שנה ו-8 חודשים במחנות העקורים בגרמניה". מנחם: "גם לי היה קשר חזק למקום, הורי אימצו בסוף שנות ה-40 פליט יהודי שהגיע מהתנופת באירופה, שלמה פוגל, שהתגלגל בארץ וחיפש משפחה מאמצת. שלמה לחם בקרבות האחרונים על גוש עציון, ובסיום המלחמה שהה במשך שמונה חודשים בשבי הירדני. אח שלי, הרב יוחנן, היה ממשחררי הגוש במלחמת ששת הימים כאשר לחם בגדוד 68 בחטיבה הירושלמית".

ואיך נולד הרעיון של העלייה לגבעה השוממת הזו?

שרה: "בראשית שנות ה-80, במהלך תנופה רצינית להקמת יישובים חדשים ביהודה ושומרון על ידי ממשלת בגין, חלמנו על יישוב משלנו, עם קווי אופי ומאויים אישיים. את החברים הראשונים לרעיון גייסנו מתוך מקהלה עממית בה השתתפנו בירושלים, ולאט לאט הרעיון להקים יישוב חדש קרם עור וגידים. סיירנו יחד במספר מקומות: בין השאר הציעו לנו לעלות למקום שבו יקומו בעתיד גבעות התמר והדגן באפרת, אך העדפנו להקים יישוב נפרד, שלא יהיה כפוף למרותו של שום גוף מנהלתי. הגענו לחוות כהן, והבנו שכאן נוכל לבנות יישוב כלבנו. המשא ומתן מול המוסדות התנהל באיטיות, וחיינו לשעת כושר".

בתמוז תשמ"ב נהרגים שני תושבי תקוע, אחד במהלך שמירה באזור ההרודיון והשני בלבנון. בתגובה לכך, מחליט היישוב תקוע להקים יישוב בן - אל דוד (לימים נוקדים). מנחם נוסע לשם כדי לראות כיצד מקימים יישוב מאפס. שלושה שבועות לאחר מכן נרצח אבי קור, ישראלי המבקר בשוק בבית לחם. כמה שעות לאחר מכן מודיעים אנשי הגרעין לעוזר שר הביטחון על כוונתם לעלות להר ומקבלים אישור בעל פה.

התמונות בארכיון מנחם ושרה פריד

הכנות בזמן יום העלייה לקרקע, תמוז תשמ"ב

עדיין רק לפרקים קצובים ולשבתות, בגלל בעיית מוסדות החינוך של הילדים, אבל הנקודה תתחיל לקבל אופי של יישוב.

מנחם: בשנה השנייה לקיומו של היישוב החלטנו שהגיעה העת להקים גן לילדי היישוב, אך בנווה דניאל התגוררו רק שמונה ילדים בגיל גן. בשיחה עם המפקחת האזורית גמגמן כל פעם שנשאלנו מהו מספר הילדים במקום, כדי לא להסגיר את המספר הנמוך שלא יאפשר את פתיחתו של הגן. כך אושר גן הילדים הראשון ביישוב. בחנוכה אפילו לא ניתן היה להציג חנוכיה ממספר הילדים. צירופו של תלמיד כיתה א' למסיבה פתר את הבעיה. באחת משבתות הארגון הראשונות של בני עקיבא הילכה ביישוב הבדיחה שעמי מקובסקי - אחד מבני המקומיים - מעמיס את כל בני חבראי ב' - סך הכול נער אחד - על כתפיו.

לאחר כארבע שנים, כאשר היה נדמה שהיישוב התייצב חברתית והגיע אל המנוחה ואל הנחלה, מגיע מכשול בלתי צפוי. החברים מתחילים לתכנן את הקמת מבני הקבע, חרף הקרואנים שכבר הפכו מאוסים על הכול, ופתאום העלות של הקמת בית מתחילה להתברר. "הסבסוד להקמת תשתיות היישוב הוא חלקי ביותר", מספר מנחם, "התברר לנו שאנחנו נצטרף לשאת בעלויות אלו בנוסף לעלות הקמת הבתים. בשל כך, עוד תושבים עזבו את היישוב רגע לפני המנוחה והנחלה, אך מי ששרד את השלב הזה כבר לא זז מכאן".

ולסיום, מילה על שמו של היישוב

שרה: "רצינו לקרוא ליישוב 'דניאל', על שם השיירה המפורסמת, שיירת נבי דניאל, שהביאה אספקה ונשק לגוש עציון הנצור ונתקלה בדרכה חזרה בסמוך למחנה הפליטים דהיישה, לא רחוק מכאן. אך ועדת השמות לא אישרה את השם 'דניאל', הוסיפה את הקידומת 'נווה' הסתמית משהו, וכך נשארנו עם שמו הרשמי של היישוב".

קטנים נוספים לקרוואן רעוע, בלי חיבור למים, חשמל וביוב. אסף, הבכור, עובר לבית הספר שבאלון שבות ויזחק למעון בגוש. חשוב לציין כי העברת הילדים למוסדות חינוך בגוש הייתה מבחינתנו האמירה שמכאן לא זזים. מנחם כמובן יוצא יום יום לעבודה, ואף שרה, שבינתיים מסיימת את חופשת הלידה, שמה את הילדים מידי בוקר במוסדות החינוך שבגוש, נוסעת בכביש שעבר באותה העת במחנה הפליטים דהיישה, ומגיעה למקום עבודתה שבנווה יעקוב, לאחר כשעה של נסיעה.

לאחר חג הסוכות מתחיל חורף קשה מאוד. שבעה אירועי שלג פוקדים את פסגות גוש עציון. בראשית כסלו תשמ"ג עוברת משפחת פריד למספר שבועות בקיבוץ כפר עציון שמאמץ אותם, שם הם מקבלים דירה קטנה בקיבוץ. ברור להם שזהו פתרון זמני, הרי הפסגה עדיין לא נכבשה.

אור קטן בראש הר

בנר ראשון של חנוכה הקרואנים מתחברים לגנטור, ונורות ראשונות נדלקות: "אמנם רק לרבע שעה, אבל גם זה משהו". מבחינת משפחת פריד זהו הסימן שיש לחזור לה, ומאז ועד עתה הם נמצאים באופן קבוע בנווה דניאל. לאט לאט יתחילו משפחות לחזור ליישוב. אמנם

למחנה עם שלושת הילדים. "באותה העת השתדרגו התנאים, וכל משפחה קיבלה אוהל הודי גדול מהצבא. האוהל כמובן לא פתר את בעיית הלכלוך והאבק, והיית חוזרת כל ערב עם שלושת הילדים לבית בירושלים, עד לתום חופשת הקיץ", מספרת שרה. "בינתיים העלה משרד השיכון קראונים פשוטים ששימשו את העובדים בפריקת הקמת שדות התעופה בנגב לאחר הנסיגה מסיני. הקרואנים הותאמו למגורים זמניים. בדגש גדול על הזמניים".

החלום ושברו

בראש השנה תשמ"ג התארגנה ביישוב חבורה גדולה של משפחות, והפלא ופלא - אפילו מניין היה. החבורה התארגנה יחד לחג, קנתה אוכל בשיתוף, והאווירה נראתה קסומה ופסטורלית על ראש ההר. שרה מספרת כי "זה היה חג של אופוריה מתפרצת, וחלום היישוב נראה קרוב מתמיד. אך מיד לאחר תום החג, המשפחות החלו להתפזר. החסם העיקרי של המשפחות היה מקומות חינוך לילדים - החברים נושרים, כדי להתחיל את שנת הלימודים ביישוב או בעיר המוצא".

בשלב הזה מקבלת משפחת פריד החלטה - לעבור ליישוב ויהי מה. "יום לאחר סוכות נכנסנו עם תינוקת בת שלושה חודשים ושני ילדים

אחד מרגעי השיא של ימי הקמת היישוב - הקפות שניות

התמונות בארכיון מנחם ושרה פריד

ההיפך הגמור של עצמי

חיפשתי אותו, או קווים דומים לו. אחרי שנתיים אבי נפטר וליבי ספג פגיעה נוספת. יש קטע שקראתי בספר הארי פוטר, שבו מתוארת חיה שרק אנשים שמישהו קרוב אליהם נפטר מסוגלים לראות אותה. האבודות שחוויתי עיצבו אותי להיות מי שאני. כשחברות באוניברסיטה בכו על ציון נכשל, אני בכיתי על דברים שמצדיקים דמעות. האני של 18 וחצי היה פזיז, חסר פחד וחסר מעצורים. הייתי רוח סערה, ועבדתי כל הזמן על טורבו. האני של גיל 21 היה רגיש ללב האדם ומלא חמלה, מודה כל יום על מה שיש וחושש למה שהכי יקר בחיים - האנשים שסובבים אותי. נהייתי אחת שמרבה לסלוח כי חבל לבזבז את הזמן בלריב. לכן זה לא הפתיע אותי במיוחד, כשמצאתי את עצמי עומדת מתחת לחופה בגיל 22 עם בחור שהוא ההיפך הגמור ממנו (הארוס), כי גם אני הייתי ההיפך הגמור של עצמי.

באותו שבוע של הווארט קבענו ללכת ביום שישי לטיול סנפלינג (האהבה הראשונה שלו. אני הייתי השנייה). בסוף הוא יצא עם חברים, ואני נשאיתי בבית לאפס את ההורים שלי, שהיו המומים מזה שהתארסתי עם בחור תוך חודש. 15 דקות לפני שבת קיבלתי את הבשורה המרה הראשונה בחי: הייתה תאונה. נפל עליו סלע. על הראש. מגובה רב. הוא פצוע קשה, והוא מובל במסוק ברגעים אלו לחדר ניתוח. תתפללי. אני לא זוכרת הרבה מהשבת הזאת חוץ מזה שלא היה אפשר לדבר איתי בכלל. מה גם שלא הבנתי את חומרת העניין. עברו תשעה חודשים שבהם אני מלווה את אהוב לבי פגוע הראש, שלאט לאט, בצעדים קטנים, הגוף שלו התחזק. אבל את הראש לא היה ניתן לשקם. אחרי תשעה חודשים שבהם נקשרתי מאוד למשפחתי, הם וגם משפחתי וחבריי התחננו שאמשיך הלאה. שאין לי מה לעשות יותר לצדו. אבל לא יכולתי לעזוב. לא יכולתי לחשוב בכלל לצאת עם בחור אחר. יום אחד, כשבאתי לבקר במחלקה, היינו לבד. התבוננתי לו בעיניים ואז שאלתי אותו: "אתה מזהה אותי??? יש לי מה לעשות פה בכלל?????" הוא הפנה את מבטו המזוגג לעבר הדלת, ובכך ענה לי. בגיל 19 מצאתי את עצמי ללא כיוון בחיים, ללא משהו שיחזיק אותי (הנסיעות אליו למחלקה מילאו לי זמן רב). ללא טעם. הבחור הראשון שיצאתי אתו היה מסכן ממש. איך שנפגשנו מיד בכיתי. סיפרתי לו הכל. הרגשתי שאני בוגדת, שאני לא בסדר. אחרי חצי שעה הוא סיכם את הפגישה בכך שנראה לו שאני לא מוכנה. עם הבחור השני שאתו נפגשתי, התאפקתי חצי שעה עד ששוב פרצתי בבכי וסיפרתי לו הכל. וככה המשכתי לצאת. בהתחלה בכל בחור שיצאתי

לאסוף את עצמך ולהתחיל שוב... יש מצבים בחיים שמחייבים אותך לעשות כמו ה-waze ולחשב מסלול מחדש. אובדן של אדם קרוב הוא אחד מהם. בגיל 18 וחצי חשבתי שיש לי את כל החיים מתוכננים לפרטי פרטים. ידעתי שאני הולכת להתחתן עם אדם שאני אוהבת וביחד נחיה באיזה גבעה שהקמנו עם עדר כבשים, הוא יהיה אחראי על התחזוק של הכבשים ואני אכין גבינות ואגדל ילדים (לפחות שמונה). נהיה מגניבים כאלה שלא מוכנים להקשיב למוסכמות חברתיות ונפרוץ גבולות. בגיל 18 וחצי הרחתי את החופש. עמדתי לסיים שירות לאומי ולהינשא לאדם שאני אוהבת, יחד כבר חשבנו איך ייראה ביתנו, איך תראה השבת, ואיך החגים, הטיולים... הוא היה גדול ממני בארבע שנים, כבר אחרי צבא, עם עבודה מסודרת, הבטיח לדאוג לי ושלח יחסר לי דבר אם רק אגיד כן להצעת הנישואים. מעולם לא עברה בי מחשבה שמהווה יכול להשתבש, כי ככה זה כשאת בת 18 וחצי, הכל סבבה, הכל צייל. בגיל הזה לא ידעתי טרגדיות, לא פתחתי עיתונים ולא הקשבתי לחדשות, תמיד הצחיקו אותי המבוגרים שאיך שהם שומעים את הפתיח של החדשות אוטומטית היד שלהם מגבירה את הווליום. חברה הכירה בינו. "יש לי בחור שהייתי אמורה להיפגש איתו אבל אחרי השיחה הטלפונית נראה לי שהוא יותר מתאים לך מאשר לי...". אחרי שעתיים נפגשנו. הוא אסף אותי עם טנדר וכובע רחב שוליים. הלכנו לשבת בבית קפה, וכשהוא יצא מהרכב פתאום ראיתי כמה גבוה הוא - 1.84 מ' לננסית שכמותי. כשהתיישבנו הזמנתי דיאט קולה (כמו שתרגלו איתי הבנות בדירת השירות), השיחה קלחה וקליק מהסרטים נוצר. אחרי חודש אינטנסיבי התארסנו. הווארט נקבע ליום שני ולא הייתה מאושרת ממני.

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

עליתי הצמוד שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקות מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לכרטיס: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

מה יקרה

חנוך רוזן בבקעת הירדן / כ"ג בשבט 8 בפברואר

הפנטומימאי הלאומי של ישראל מביא מופע ייחודי המשלב קטעים מתכניתיו השונות. לרוזן רפרטואר של למעלה מ-50 קטעים ולעתים מזמין רוזן את הקהל לקחת חלק, ומעלה מספר מתנדבים מהקהל לבמה. בשעה 18:30 במרכז הקהילתי. מחיר: 30 ש. לפרטים והרשמה: 02-9941410

בן בן ברוך בקרית ארבע / כ' בשבט 5 בפברואר

סטנדיפיסט ושחקן המסומן כהבטחה הגדולה של עולם הבידור בישראל שמביא איתו משב רוח מרענן ומקורי לבמה במופע קצבי, נקי, מעורר מחשבה ומצחיק בטירוף. המופע פונה לכל מי שאוהב הומור שנון וייחודי שמוגש בגובה העיניים. בשעה 21:30 בהיכל התרבות. מחיר: 70 ש. לפרטים והרשמה: 02-9961666

משירי המלחין מרדכי זעירא בגוש עציון / כ"ה בשבט

10 בפברואר

קראו לו "המשורר הלאומי", כינו אותו "הטרובדור הגדול". סיפור חייו של מלחין השירים "לילה לילה", "שיר שמח", "שני שושנים" ורבים נוספים. בשעה 20:30 במתנ"ס גוש עציון. מחיר: 45 ש. לפרטים והרשמה: 02-9937999

חמישי | 8 בפברואר

יש שחר אמונה

הכנס
ענה
הראשו

ישוב
דתי לאומי
בצמיחה

ש.א.ג. (חול)
בניה ופיתוח בע"מ

בית צמוד קרקע

חד משפחתי - 1,110,000 ₪
דו משפחתי עליון - 1,013,000 ₪
דו משפחתי תחתון - 1,059,000 ₪

ביישוב ענב - בית על שטח של 450 מ"ר
איכות חיים, חיי חברה ושכנים טובים

פרויקט
החד משפחתי
האדול השומרון

goeinav.co.il | 03-9303494 | 050-5382852

מה קורה?

ברגליים בעד ארץ ישראל. אלפים מחניכינו הגיעו גם ליהודה ושומרון - שזהו מבחינתנו חיבור ישיר לחינוך בסניפים במהלך השנה כולה.

המוסרי ביטור ביום חמישי האחרון התקיים ערב עיון בנושא "טוהר הנשק ומוסר לחימה" לציון 70 שנה לנפילת שיירת ה"לה. את הערב, שנערך ביוזמת בית הספר שדה כפר עציון, פתח מח"ט עציון אלי"ם **שרון אסמן** שסיפר מעט על החוויות שלו: "כללים של עשה ואל תעשה שאמרתי לחיילים במהלך צוק איתן, טרם הכניסה לעזה, שימשו אחר כך עדות להוכיח מיהו צה"ל וכמה הוא מוסרי" **5**. **אסמן** סיפר כי דבריו צוטטו בכל תשובה שהוגשה בזירה הבינלאומית. בסיום דבריו הדגיש כי "מוסר הלחימה וטוהר הנשק מסייעים לנו לנצח". בערב השתתפו ונאמו בין היתר ראש תחום אתיקה בארגון רבני צהר **הרב יובל שרלו**, אלוף במיל **נעם תיבון**, ד"ר **גיל הנקין**, ההיסטוריון **חנן בן יעקב** ועוד.

די לחרם ארגון "לב העולם" הוא יוזמה שקמה כמענה לחרם העולמי על מוצרים מיהודה, שומרון ובקעת הירדן. במסגרת היוזמה נשלחות מידי חודש אלפי חבילות של מוצרים מיהודה ושומרון לאזרחים מחו"ל שמעוניינים לתמוך ביצרנים ביהודה ושומרון. לאחרונה התקיימו בקנדה מפגשים עם מנכ"ל ארגון "לב העולם", בערים טורונטו, ניאגרה ומיסיסוגה. "פגשנו מאות רבות של אנשים בהרצאות שונות", מספר **נתי רום**, מייסד הארגון. "למרות הקור העז, מינוס 22 מעלות, הייתה נוכחות מרשימה של אנשים שהגיעו, התרגשו לשמוע על היוזמה, הצטרפו והביעו את נכונותם לתמוך ולחזק". בקרב המשתתפים בלטה נכונות רבה לקחת חלק ורבים מהם ביקשו לקבל חבילות של מוצרים מיהודה, שומרון ובקעת הירדן ששולח הארגון.

מתכוננים לריבונות בכינוס מיוחד אותו ארגנו צעירי הליכוד בהשתתפות שרים, ח"כים ועשרות פעילים וחברי מרכז בכנסת, הכריזו הצעירים על הבאת חזון הריבונות לכל בית במדינת ישראל **3**. יו"ר צעירי הליכוד **דוד שאין** שארגן את הכנס פתח ואמר: "ההתעלמות מצד צעירים רבים בארץ מהזכות שלנו על חלקי ארצנו ההיסטוריים כמו שילה ועיר דוד היא תולדה של חינוך אוסלו. אני לא כאן בשביל לשכנע את המושכנעים, אני קורא מכאן לדור אוסלו - אנחנו רוצים אתכם איתנו, הצטרפו וקחו חלק במפעל הציוני. אנחנו בדרך אליכם". בכינוס השתתפו שר התקשורת **איוב קרא**, סגנית השר **ציפי חוטובלי**, יו"ר שדולת ארץ ישראל בכנסת **ח"כ יואב קיש**, **ח"כ שרון השכל**, **ח"כ נורית קורן**, **ח"כ אורן חזן**, **ח"כ אמיר אוחנה**, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר** ועוד.

נוטעים בהתיישבות כ-4,000 חניכי תנועת בני עקיבא ממחוז מרכז עלו אל שילה הקדומה לנטיעות באדמת ארץ גיבורי התנ"ך בבנימין וכ-3,600 חניכים נוספים ממחוז יהודה נטעו באדמת הר חברון. בבנימין צעדו החניכים בשני מסלולים שונים: חלקם צעדו ב"דרך עמיחי", המסלול המחבר בין היישוב עלי לשילה הקדומה, וחלקם צעדו בנחל שילה. בשילה הקדומה החניכים נהנו מפעילות ערכית וחוויתית, נטעו עצים ובסוף היום קיימו עצרת מרכזית בשילה הקדומה. בהר חברון טיילו חניכי ומדריכי מחוז יהודה של בני עקיבא לאורך נחל שמעה ובסופו התכנסו לטקס מרכזי בבניין המועצה בפארק תעשיות מיתרים **4**. ראש מועצת הר חברון **יוחאי דמרי**: "אנו מברכים את ראשי ומנהיגי תנועות הנוער על שיתוף הפעולה ועל האחריות על חיבורו של דור העתיד לבניין ולפיתוח ההתיישבות". מזכ"ל בני עקיבא **יאיר שחל** אמר: "חניכי בני עקיבא מצביעים היום, ט"ו בשבט,

הדתה בבקעה השבוע ביקר בבקעת הירדן ח"כ **מוטי יוגב** יחד עם ראש המועצה **דוד אלחייני**. הביקור כלל סיור באתרי גניבות המים וביקור באולפנה בחמרה שכלל שיחה משמעותית לבנות האולפנה על האתגרים של ההתיישבות, אתגרי הביטחון וחזון העתיד ביהודה ושומרון **1**. ההתיישבות היהודית בבקעת הירדן קיימת כבר חמישים שנה, אך רק לאחרונה החלו לצמוח בה מוסדות עבור התושבים הדתיים, שילדיהם נהגו לנסוע עד היום לאזור בית שאן או לטבריה. ביוזמת ראש המועצה **דוד אלחייני**, הוקם בית ספר יסודי במרכז המועצה, ובשנים האחרונות קמה אולפנה ראשונה בבקעת הירדן, שהוקמה במושב חמרה וכוללת כבר כ-80 בנות. **חינוך בבנימין** שר החינוך **נפתלי בנט** ערך השבוע סיור במועצה האזורית מטה בנימין יחד עם מנכ"ל משרד החינוך, **שמואל אבואב**. לסיור הצטרפו גם ראש המועצה האזורית מטה בנימין **אבי רואה** ומנכ"ל ישיבות בני עקיבא **אלחנן גלט**. השר פתח את הביקור באולפנת בני עקיבא שביישוב נריה **2**. שם קיבל סקירה על השיגי האולפנה מראש האולפנה **הרב ליאור הלפרין**. בהמשך, התפנה **בנט** לשיבת עבודה בהשתתפות ראש המועצה, מנכ"ל משרד החינוך ומנהל המחוז, יחד עם חברי מועצה נוספים. השר הודה לחברי המועצה על ההשקעה בחינוך ואמר: "מועצת בנימין היא מועצה מיוחדת, ברוכת עשייה ובעלת אתגרים משמעותיים. אני שמח להיות פה, אני חושב שאתם עושים עבודה מצוינת ולראייה תלמידות האולפנה המקסימות והערכיות שבעיניי הן פשוט מלח הארץ". ראש המועצה האזורית מטה בנימין **אבי רואה** ציין כי "החינוך בראש מעינינו גם ביהודה ושומרון, גם בנגב, גם בגליל, בכל הארץ. האחריות שלנו היא על מה שקורה ביהודה ושומרון, ויש לנו שיתוף פעולה מלא עם משרד החינוך".

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי צחי, חגי בר שלום, דבורת בנימין, דבורת ב"ס שדה כפר עציון.
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
ביהודה ושומרון וחבל עזה
www.myesha.org.il